

[Jesper Simonsen.]

Hr. Holstein saa med nogle Betragtninger over en moralsk Forpligtelse til alligevel at opretholde et Militærvæsen og i paakommende Tilfælde at bruge det som et Neutralitetsforsvar eller maaske oven i Købet til en videre Anvendelse, og det ærede Medlem gav Udtryk for den Opfattelse, at Danmark eller et andet Land hvis det tilsidesatte denne moralske Forpligtelse, ikke kunde vente, at Folkeforbundet vilde gribe ind, thi ved at tilsidesætte denne moralske Forpligtelse satte man sig ud over de Synspunkter, der skulde ligge til Grund for Folkeforbundspagten. Ja, det stemmer i hvert Fald ikke med Folkeforbundspagten Ord, for efter Ordene er det ganske klart, at Folkeforbundsraadet er pligtigt at gribe ind i krigerske Konflikter, hvad enten det angrebne Land sætter sig til Modværge eller ej. Altsaa, den retlige Forpligtelse for Folkeforbundet til at anvende Pagtens Bestemmelser i et saadant Tilfælde er udenfor Tvivl, og at det retlige ikke her skulde være i Overensstemmelse med det moralske, det forekommer mig at være en højst mærkelig Opfattelse. Hvis man vil læse Indledningen til Folkeforbundspagten, Indledningen til Kellogg-Pagten, hvis man vil læse Motiveringerne, som er kommet frem ved Danneisen af Folkeforbundet, Præsident Wilsons Udtalelser o. s. v. — man kan blive ved —, saa vil man se, at overalt finder man Udtryk for, at man ønsker at gaa videre med Foranstaltninger til Fredens Betyggelse, end de positive Regler, man opstiller, kan naa. Altsaa, moralsk vilde man meget gerne langt videre, men faktisk har man som Regel ikke været i Stand til at komme saa langt, som man moralsk ønskede det. Derfor, at paastaa, at de Retsregler, der er opstillet, gaar videre, end de moralske Krav eller Ønsker har strakt sig, det er at vende Sagen ganske paa Hovedet. For øvrigt forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Holsteins moralske Krav paa dette Omraade er af en noget ejendommelig Natur. Det ærede Medlem pegede paa Dyrenes Kamp; den Maade, Dyrene forsvare sig paa, som noget efterfølgelsesværdigt. Ja, stiller man sig paa Dyrenes Stade, sætter man ikke sit Maal høiere, saa, erkender jeg, bliver Værdien af retlige Regler ringe og Værdien af moralske Regler ogsaa.

Jeg skal dernæst gøre et Par korte Bemærkninger om Haagerkonventionerne. Egentlig har Debatten jo formet sig saaledes, at mine Udtalelser om Haagerkonventionerne staar ret uimodsiget, men der er dog nu kommet nogle modgaaende Bemærkninger frem. Jeg vil her gerne først fremhæve, at Haagerkonventionerne og de Forpligtelser, som man deri vil finde for Deltagerne i disse Konventioner til at opretholde et Militærvæsen og udøve visse Forsvarsforanstaltninger, er jo Partiet Venstres Hovedargumenter for dets militære Standpunkt; det er Haagerkonventionerne først og sidst, Partiet placerer sig paa til Forsvar for det Standpunkt, Partiet nu indtager. Derfor vil man ogsaa se, at der er en højst divergerende Opfattelse i denne Sag af, i hvilket Omfang Haagerkonventionerne gælder, og begynder vi da med det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, ja, saa udtalte dette ærede Medlem, at Haagerkonventionerne bestaar i deres fulde Omfang til Trods for de senere Vedtagelser paa det internationale Omraade. Jeg tror nok, det ærede Medlem staar ganske ene i Verden med den Opfattelse, jeg har ikke hørt den noget andetsteds, jeg har aldrig set den fremsat af andre; dette, at Haagerkonventionerne, til Trods for de internationale Aftaler der siden er truffet, skulde bestaa i deres fulde Omfang — det er et specielt Venstrestandpunkt.

Saa har man jo diskuteret, i hvilket Omfang de da bestaar, og jeg paaviste første Gang, jeg havde Ordet, at Omfanget for deres Gyldighed er betydeligt indskrænket. Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen gik utvivlsomt noget videre i den Retning, i Retning af at sige, at Haagerkonventionernes Regler om de neutrale Stilling i Krigstilfælde har et ret snævert Omraade, og det ærede Medlem Hr. Holstein gik endnu videre og erklærede, at Haagerkonventionerne simpelt hen ikke gjaldt mere, ikke kunde tænkes at komme til Anvendelse mere. Det ærede Medlem pegede der paa, at Landkrigskonventionens Artikel 20 og Søkrigskonventionens Artikel 28 indeholder en Bestemmelse om, at Konventionen kun er anvendelig, hvis alle krigsførende Parter har tiltraadt Konventionen, og derefter hævdede det ærede Medlem, at med de Nydannelser, der er sket paa Staternes Om-